

Війна і праця у долі Галини Акімової

Минає вже 67-й рік, відколи закінчилась Друга світова війна, яка зруйнувала долі, сім'ї та родини, залишаючи за собою руїни міст і сіл, каліцтва, смерті і сиріт. Покоління тодішніх 18-20-річних юнаків та дівчат жертвовно поклато своє життя на вістар Перемоги заради свободи рідної землі.

Сьогодні тих, хто пройшов небезпечними дорогами війни, залишилося дуже мало. У локомотивному депо Чернівці залишилося лише шість учасників бойових дій – це Іван Беженарь, Іван Олійник, Григорій Кульнев, Роза Ломова, Галина Акімова та Євген Місевич, який проживає в селі Лужани, а решта названих осіб живуть у Чернівцях. Ці ветерани в післявоєнний період віддали не один десяток років свого трудового життя Львівській залізниці.

Через лихоліття війни пройшла колишня зенітниця Галина Петрівна Акімова. Вона народилася у квітні 1921 року біля станції Олов'яна Читинської області Російської Федерації у багатодітній сім'ї машиніста паровоза Петра Акімова. Батько на той час був освіченим чоловіком – працював начальником депо, потім ревізором паровозної служби. На початку 30-х був переведений на Північно-Кавказьку залізницю, у паровозне депо Білоріченськ, де водив пасажирські поїзди до Арваміра й Туапсе.

Галина успішно закінчила середню школу, з особливою охотою вона вчила хімію, що допомогло їй стати студенткою Північно-Осетинського інституту кольорових металів.

...1941 рік. Почалася війна, в інституті залишилися тільки останні курси, всі інші – перший, другий, третій – не вчилися, юнаків мобілізували в діючу армію, дівчата повернулися до своїх родин.

Така доля спіткала й Галину Акімову. Але вдома вона не затрималась, поїхала в Краснодар, де вчилася на курсах медичних сестер. Згодом працювала у госпіталі, у хірургічному відділенні, доглядала за пораненими. Там вона вперше побачила страхоту людських страждань – стогони, крики, зойки поранених бійців і командирів, яких цілодобово доставляли з фронтів на південь Кубані.

Майже рік молода дівчина була у вирі виснажливої роботи медика, допомагаючи хірур-

гам рятувати життя поранених. Влітку 1942 року Галина звернулася у військкомат із заявою скерувати її в діючу армію, на фронт. Це був патріотичний поклик свідомої людини, як і її ровесників, які прагнули на фронт захищати рідну землю від фашистських загарбників.

У липні 1942-го року Галину Акімову мобілізували до армії. Зенітно-артилерійський полк №180 був сформований з таких, як вона, молодих дівчат. Полк дислокувався на станції Сумгаїт в Азербайджані, неподалік Каспійського моря, і захищав повітряний простір від німецької авіації, що намагалася прорватися до нафтових промислів. Галина Акімова була першим номером зенітної гармати, тобто наводчиком. Вона “засікала” повітряну ціль, брала її у приціл, і тоді посеред ревища двигунів, вибухів та гуркоту лунав дзвінкий дівочий голос: “Цель в прицеле!” І снаряди, випущені з гармати, летіли назустріч фашистським літакам. “Були випадки, коли німецькі юнкери налітали на позиції зенітного полку, тоді всі батареї відкривали щільний зенітний вогонь, примушуючи німецьких пілотів втікати, – згадує Галина Петрівна, – а потім полк змінював свої позиції, позбавляючи ворога результативної атаки наступного дня”.

Майже три роки жіночий зенітний полк був вогняним заслоном для німецької бомбардувальної авіації. У 1944-му радянські війська вже вели бойові дії в Карпатах та в країнах Східної Європи, а 180-й зенітний полк тримав бойові удари ворожої авіації.

У липні 1945-го року Галину Акімову демобілізували. “Як це відбувалося?” – запитую у Галини Петрівни. – “Мені вручили медалі “За героїчну оборону Кавказу”, “За перемогу над фашистською Німеччиною”, видали нові чоботи та нову шинелю (все ж таки жінка!), видали облігації державної позички, які накопичувались протягом трьох років служби, сухий пайок на 5 днів, 11 рублів грошей та вимогу на безплатний проїзд поїздом до обраного місця проживання”. Так закінчилась бойова біографія 180-го жіночого зенітного полку.

Волею долі Галина Акімова опинилась на Буковині, де вже проживала її сестра Анна Петрівна. Чоловік сестри Павло Сулін, який у 1944-му демобілізувався з фронтової паровозної колони, працював машиністом паровоза в Чернівецькому паровозному депо.

Галина знайшла прихисток у сім'ї сестри. А вже у жовтні 1945 року її прийняли на роботу в депо на посаду бригадира з технічного навчання. Навчала вона юнаків з буковинських сіл професії поїзного кочегара паровоза. Всі роки після закінчення школи Галина Акімова мріяла досконало вивчити улюблену науку хімію, тому не розлучалась із навчальною літературою, а невдовзі начальник депо призначив її лаборантом в депо вівську хімлабораторію. Лабораторія на той час наглядала за якістю котлової води паровозів та контролювала продукцію котлів. На планових промивальних ремонтах паровозів цей структурний підрозділ депо ретельно обстежував стінки котлів та топок паровозів, щоб на них не було накипу.

Сумлінність праці лаборанта Галини Акімової в ті роки була оцінена міністерськими почесними знаками “Ударник Сталинського призыва” та “Отличный паровозник”. Збігали роки, знань шкільної програми та самоосвіти з хімії вже не вистачало, і Галина Петрівна вступила до Львівського технікуму залізничного транспорту, який успішно закінчила у 1963 році. Згодом стала завідувачем хімічної лабораторії депо.

Галина Акімова вела активну громадську роботу, багато років була членом парткому, виховувала молодих робітників. Коли депо перейшло на тепловозну тягу, Галина Петрівна проводила техзаняття з локомотивними та ремонтними бригадами з правил безпечної експлуатації акумуляторних батарей. Її лекції завжди були цікаві та зрозумілі.

Понад 30 років сумлінної праці віддала залізниці Галина Петрівна, а 21 квітня 2012 року їй виповнився 91 рік! Це – та пора, коли людина усьому знає ціну, час найвищої життєвої мудрості, час ділитися з усіма спогадами про прожиті і пережиті, бо життя – не ті роки, що минули, а ті, що запам'яталась.

Ця скромна працелюбна жінка багато пережила вже в похилому віці. Тривалий час Галина Акімова оббивала пороги кабінетів військкоматів, доводячи свою участь у бойових діях під час війни. Але, як виявилось, з нинішньою бюрократією воювати тяжче, ніж колись

на фронті. Намагання її були марними, і навіть звернення в архів Мініборони Російської Федерації не дало очікуваного результату. Тим часом стан здоров'я погіршувався, і Галина Петрівна отримала І групу інвалідності, виплати, які вона отримує, побільшали, але й цього недостатньо.

Тривалий час душа боліла від гіркої образи за несправедливість. Але правда все ж перемогла! Минулого року колишній голова профкому депо Григорій Мельник докладно зайнявся цією проблемою. Військовий архів міста Подольська, що в Підмосков'ї, надав необхідні документи про те, що 180-й зенітний полк був під час війни бойовою одиницею, а бійці полку мають статус “учасників бойових дій”. Свій 90-річний ювілей Галина Петрівна святкувала минулого року вже в цьому почесному статусі.

Ветеранів, яким по 90 і більше років, на підприємствах, де вони працювали, уже ніхто не пам'ятає, бо змінилися покоління і багато що забулося. Але вважаємо, що ці поважні заслужені люди не повинні залишитися поза увагою трудових колективів та профспілкових організацій.

Дмитро ЛЕВИЦЬКИЙ,
колишній машиніст тепловоза, м. Чернівці
На фото: Галина Акімова у березні 1943 року

ПІДСУМКИ

Іді тоїдііо ідао³ – а³аііа³ааеііі³ адаоі аіоіааіі

Щороку у квітні у всіх підрозділах залізниці проводяться заходи, присвячені Дню охорони праці. Цього року акція відбулася під гаслом “Сприяння охороні праці у “зеленій” економіці”. Залізничники спільно з профспілковими комітетами підрозділів магістралі та інспекторським складом Львівської державної інспекції промислової безпеки та охорони праці у машинобудуванні, на транспорті та у зв'язку територіального управління Держгірпромнагляду у Львівській області розробили та впровадили низку заходів, серед яких визначення кращого підприємства з точки зору вимог охорони праці за результатами роботи у 2011 році та у I кварталі поточного року, проведення тематичних колегій, лекцій, нарад з актуальних питань серед працівників та широкого кола населення. Крім того, проведено огляди-конкурси на визначення та заохочення кращих трудових колективів та профспілкових організацій.

На розширеному засіданні організаційного комітету, що було присвячене Дню охорони праці, начальника служби охорони праці залізниці Миколу Пайончиківського за сумлінну роботу у цій сфері нагороджено грамотою. Крім того, Львівська залізниця активно долучилася до всеукраїнської акції “Охорона праці очима дітей”. У конкурсну комісію надійшло понад 250 тематичних малюнків дітей працівників Львівської залізниці. Газета вже інформувала, що перше місце у віковій групі 11-14 років

посів малюнок учениці школи №3 м. Ходорова Юлії Вайди “Бережись поїзда”. Призером творчого змагання став учень школи №2 м. Тернополя Роман Владика із роботою “Залізниця – це зона підвищеної безпеки”. За активну участь у конкурсі організатори відзначили подяками Аліну Пугач з Івано-Франківська, Олесю Савку з Тернополя та львів'янина Валерія Алтухова.

На залізниці щорічно розробляються “Комплексні заходи для дотримання встановлених нормативів безпеки, гігієни праці та виробничого середовища, підвищення існуючого рівня охорони праці, попередження випадків виробничого травматизму, професійних захворювань та аварій”. Вони стосуються попередження наїзду рухомого складу, падіння з висоти, ураження електричним струмом, усунення впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів на робочих місцях (створення нормального температурного режиму, освітлення, зниження рівня шуму тощо), заходи із попередження профзахворюваності, покращення стану санітарно-побутового обслуговування, технічного діагностування об'єктів підвищеної безпеки та багато інших.

Зокрема у 2011 році у 12 підрозділах залізниці встановлено та модернізовано вентиляційні установки, що значно покращило параметри повітря робочої зони, вжиті заходи з автоматизації виробничого процесу: модернізація обладнання, верстатів, придбання електроінструменту з підвищеними параметрами захисту.

Іван ЛУЦИК, начальник Держінспекції з нагляду у машинобудуванні, на транспорті та у зв'язку

ЛІКАРНЯНА КАСА ІНФОРМУЄ

О² еаадоае³ ча е³еоааііу еіі іаіііааіі іііаа 4 і еі аді

На черговому засіданні правління ГО “Лікарняна каса Львівської залізниці” заслуговувалися результати діяльності організації за перший квартал 2012 року. У звітному періоді за кошти Лікарняної каси в медичних закладах Львівської залізниці надано медичну допомогу у 5153 випадках, з них 4066 – у стаціонарних відділеннях, 1075 – у денному стаціонарі, 12 – в умовах стаціонару вдома. Середня вартість лікування випадку в умовах стаціонару становила 888,63 грн (за аналогічний період 2011 р. – 816,07 грн). У клінічній лікарні Львівської залізниці, де надається медична допомога у найскладніших випадках, середня вартість стаціонарного лікування становила 1062,86 грн (у 2011 р. – 982,77 грн).

За I-й квартал Лікарняна каса переказала медичним закладам Львівської залізниці 4,12 млн грн, одержано звіт про надання медичної допомоги членам Лікарняної каси на загальну суму 3,95 млн грн.

Щодо компенсації витрат за лікування в неуповноважених медичних закладах за січень-березень 2012 р. здійснена 181 оплата на загальну суму понад 397 тис. грн. Середня сума компенсації – 2193,98 грн (у 2011 р. – 1793,02 грн).

На засіданні розглянуті 24 справи про компенсацію витрат на лікування в територіальних закладах охорони здоров'я. Серед них в одній справі про компенсацію відмовлено через невідповідність випадків лікування умовам

Програми надання медичної допомоги, дві справи повернуті на доопрацювання, у 21 справі прийняті рішення про компенсацію на загальну суму 41465 грн.

На засіданні правління також обговорені зміни та доповнення до Програми надання медичної допомоги членам Лікарняної каси, які будуть висенені на розгляд конференції.

Про необхідність медичного обслуговування та випадки недобросовісного виконання своїх обов'язків лікувально-профілактичними закладами просимо повідомляти правління та виконавчу дирекцію ГО “Лікарняна каса Львівської залізниці” за тел.: (032)226-30-01.